

Hvad f-r jag efter honom? Han f-r ej efter, om han blir illa känd, blott han förtjenar bra med penningar. Det f-r jag icke efter. Ej f. efter, hvad man gör. (Syn. Se Bry sig om.) — *F. på en vara*, begära att få veta priset derpå. — *F. till råds*, se *Rådfråga*. — *F. út*, se *Utfråga*. — *Syn.* (för *F. någon*) Spörja, Befråga, Tillfråga, Tillspörja; (för *F. om, efter något*) Omspörja, Efterspörja, Omfråga, Efterfråga, Befråga sig om. — *F. sig före*, genom frågor underätta sig om, hvad man behöfver veta, då man vill företaga något. *F. sig vägen*, genom frågor söka göra sig underrättad om den väg, man bör följa.

FRÅGANDE, n. 4. Händelsen, omständigheten, att man gör frågor. *Ett beständigt, evigt f.*

FRÅGARE, m. 3. (mindre brukl.) En, som ofta gör frågor.

FRÅGEMETOD, frågmetod, m. 3. Sättet att framställa ett ämne, att undervisa genom frågor och svar. [Frågemethod.]

FRÅGNING, f. 2. Handlingen, då man frågar.

FRÅGODAG, m. 2. Så kallas den söndag, före ett prestval, då församlingen af valförrättaren bör tillfrågas i åtskilliga för valets lagliga förrättande viktiga omständigheter, och då äfven valängden justeras.

FRÅGORD, n. 3. (gram.) Ord, som begagnas, för att utmärka en fråga. Skrifves äfv. *Frågeord*.

FRÅGPUNKT, m. 3. Särskilt punkt, afdelning af en fråga (bem. 1). Äfv. *Frågepunkt*.

FRÅGTECKEN, n. 3. (gram.) Skriftecken (?), som sättes i slutet af en frågande sats. Äfv. *Frågetecken*.

FRÅGVIS, a. 2. Som på ett otidigt sätt besvärar med många frågor, genom idkeligt frågande. *En f. menniska*.

FRÅGVISHET, f. 3. Egenskapen att vara frågvis.

FRÅN, prep. *Se Ifrån*. — I sammansättningar brukas alltid den förkortade formen *Från*, som då antingen är skiljaktigt eller oskiljaktigt och medför bemärkelser af: a) *Fränksiljande*, t. ex.: *Fränlossa, fränsluta, fränsåga*; — b) *Aflägsnande från*, t. ex.: *Frångå, fränsegla*; — c) *Beröfvande*, t. ex.: *Fräntaga, fränröfva, fränkänna*. — För skiljaktigheten i bruket af *Från* och *Ifrån*, se *Ann. under Ifrån*.

FRÄNBITA, v. n. 3. (böjes som *Bit*) Genom bitande fränksilja. — Äfv. *Bit* *ifrån*. — *Fränbitande*, n. 4.

FRÄNBRISTA, v. n. 3. (böjes som *Brista*) Genom att brista skiljas, lossna ifrån. — Äfv. *Brista ifrån*. — *Fränbristande*, n. 4.

FRÄNBRYTA, v. a. 3. (böjes som *Bryta*) Genom brytande fränksilja, fränlossa. — Äfv. *Bryta ifrån*. — *Fränbrytande*, n. 4. o. *Fränbrytning*, f. 2.

FRÄNBRÄNNA, v. a. 2. Genom bränning fränksilja. — Äfv. *Bränna ifrån*. — *Fränbrännande*, n. 4. o. *Fränbränning*, f. 2.

FRÄNBYTA SIG, v. r. (böjes som *Byta*) Genom byte afhända sig. — Äfv. *Byta ifrån sig*.

FRÄNBÄNDA, v. a. 2. Genom bändning fränksilja. — Äfv. *Bända ifrån*. — *Fränbändande*, n. 4. o. *Fränbändning*, f. 2.

FRÄNBÖJA, v. a. 2. Genom böjning aflägsna eller fränksilja. — Äfv. *Böja ifrån*. — *Fränböjande*, n. 4. o. *Fränböjning*, f. 2.

FRÄNBÖRDA, v. a. 1. (lagt.) Genom bördning fränköpa någon en egendom. Jfr. *Börda*. *F. någon en gård, ett hus*.

FRÄNDRAGA, v. a. 3. (böjes som *Draga*) 1) Genom dragnig fränksilja, aflägsna. — Äfv. *Draga ifrån*. — 2) Borttaga en del ifrån en summa, ett antal. — Vanligare *Draga ifrån*. — *Frändragande*, n. 4. o. *Frändragning*, f. 2.

FRÄNDÖMA, v. a. 2. 1) Genom laga dom afhända. *F. någon en omtvistad sak*. — 2) Se *Fränkänna*, 2. — *Frändömande*, n. 4.

FRÄNFALLA, v. n. 3. (böjes som *Falla*) 1) Lossna ifrån och falla. — Äfv. *Falla ifrån*. — 2) (fig.) Dö. — Vanligare *Falla ifrån*. — *Syn. Se Dö*. — *Fränfallande*, n. 4.

FRÄNFORDRA, v. a. 1. Se *Affordra*.

FRÄNFÄLLE, n. 4. Afidande, död. Brukas mest i skriftspråket, helst i juridisk stil. *Vid, efter mannens f.* — *Syn. Se Död*.

FRÄNGÅ, v. a. 2. (böjes som *Gå*) 1) Gå bort ifrån. *F. någon. F. ett arbete*. — Vanligare *Gå ifrån*. — 2) (fig.) a) *F. en anklagelse, ett rättegångsmål*, blifva frikänd. — Äfv. *Gå ifrån*. — b) (med negation) *Neka. Han kunde icke f., att Det kan jag icke f.* — Äfv. *Gå ifrån*. — V. n. (fig.) Förloras. *Han fick ersatt, hvad honom genom detta olagliga skifte f-tt, hvad han derigenom förlorat*.

FRÄNHUGGA, v. a. 3. (böjes som *Hugga*) Med yxhugg fränksilja. — Äfv. *Hugga ifrån*. — *Fränhuggande*, n. 4. o. *Fränhuggning*, f. 2.

FRÄNHÅLLA, v. n. 3. (böjes som *Hålla*) 1) Hålla på litet afstånd ifrån. — Vanligare *Hålla ifrån*. — 2) (föga brukl.) Se *Afhålla*, 2.

FRÄNHÄKTA, v. a. 1. Se *Afhakta*. — Äfv. *Hakta ifrån*. — *Fränhäktande*, n. 4. o. *Fränhäktning*, f. 2.

FRÄNHÅLLA, v. a. 2. Se *Afhålla*, 1. — Äfv. *Hålla ifrån*. — *Fränhållande*, n. 4. o. *Fränhållning*, f. 2.

FRÄNHÄST, m. 2. Häst, som är förspänd till höger. — Jfr. *Åhäst*.

FRÄNKAPA, v. a. 1. (föga brukl.) Se *Afkapa*.

FRÄNKLIPPA, v. a. 2. Genom klippning fränksilja. — Äfv. *Klippa ifrån*. — *Fränklippande*, n. 4. o. *Fränklippning*, f. 2.

FRÄNKLYFVA, v. a. 3. (böjes som *Klyfva*) Genom klyfning fränksilja. — Äfv. *Klyfva ifrån*. — *Fränklyfvande*, n. 4. o. *Fränklyfning*, f. 2.

FRÄNKNIPIA, v. a. 3. (böjes som *Knipa*) Se *Afknipa*, 4.

FRÄNKNYTA, v. a. 3. (böjes som *Knyta*) Genom knytning fränksilja, afdela ifrån. — Äfv. *Knyta ifrån*. — *Fränknytande*, n. 4. o. *Fränknytning*, f. 2.

FRÄNKNÄPPA, v. a. 2. Fränlossa någonting, som är påknäppt. — Äfv. *Knäppa ifrån*. — *Fränknäppande*, n. 4. o. *Fränknäppning*, f. 2.

FRÄNKOMMA, v. n. 3. (böjes som *Komma*) (fig.) Befriars, slippa ifrån. — Vanligare *Komma ifrån*.

FRÄNKRÖKA, v. a. 2. Genom krökning aflägsna ifrån eller fränksilja. — Äfv. *Kröka ifrån*. — *Fränkrökande*, n. 4. o. *Fränkrökning*, f. 2.

FRÄNKÄNNA, v. a. 2. 1) (mindre brukl.) Se *Frändöma*. — 2) (fig.) Förklara, att man anser någon ej äga vissa egenskaper. *F. någon all bildning, allt förstånd*. — *Fränkännande*, n. 4.